

מסכת אהלות

פרק ב

א. אלו מטמאין באהל. המת, וכזית מן המת, וכזית נצל, ומלא תרוד רקב, השדרה, והגלגלת, אבר מן המת ואבר מן החי שיש עליהן בשר פראוי, רבע עצמות מרב הבגין או מרב המגין. ורב בגינו ורב מגינו של מת, אף על פי שאין בהם רבע, טמאין. כמה הוא רב מגינו, מאה ועשרים וחמשה:

ב. רביעית דם, ורביעית דם תבוסה ממת אחד. רבי עקיבא אומר, משני מתים. דם קטן שצא בלו, רבי עקיבא אומר, כל שהוא. וחכמים אומרים, רביעית. כזית רמה, בין חיה בין מתה, רבי אליעזר מטמא כבשרו, וחכמים מטמאים. אפר שרופים, רבי אליעזר אומר, שעורו ברבע, וחכמים מטמאין. מלא תרוד ועוד עפר קברות, טמא, רבי שמעון מטהר. מלא תרוד רקב שגבולו במים, אינו חבור לטמאה:

ג. אלו מטמאין במגע ובמשא ואינו מטמאין באהל. עצם כשערה, וארץ העמים, ובית הפרס, אבר מן המת, ואבר מן החי שאין עליהו בשר פראוי, השדרה והגלגלת שחסרו. כמה הוא חסרון בשדרה, בית שמאי אומרים, שתי חליות. ובית הלל אומרים, אפלו חליה אחת. ובגלגלת, בית שמאי אומרים, כמלא מקדח. ובית הלל אומרים, כדי שינטל מן החי וימות. באיזה מקדח אמרו, בקטן של רופאים, דברי רבי מאיר. וחכמים אומרים, בגדול של לשכה:

ד. הגולל והדופק מטמאין במגע ובאהל, ואינו מטמאין במשא. רבי אליעזר אומר, מטמאין במשא. רבי יהושע אומר, אם יש תחתיהו עפר קברות, מטמאין במשא. ואם לאו, אינו מטמאין במשא. איזהו הדופק, את שהגולל נשען עליו. אבל דופק דופקין, טהור:

ה. אלו שאם חסרו טהורין. כזית מן המת, וכזית נצל, ומלא תרוד רקב, ורביעית דם, ועצם כשערה, ואבר מן החי שחסר עצמו:

ו. השדרה והגלגלת משני מתים, ורביעית דם משני מתים, ורבע עצמות משני מתים, ואבר מן המת משני מתים, ואבר מן החי משני אנשים, רבי עקיבא מטמא, וחכמים מטהרין:

ז. עֲצָם כְּשִׁעְרָה שְׁנִיחֶלֶק לְשָׁנִים, רַבִּי עֲקִיבָא מְטַמָּא, וְרַבִּי יוֹחָנָן בֶּן
נוּרִי מְטִהֵר. אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן נוּרִי, לֹא אָמְרוּ עֲצָמוֹת כְּשִׁעְרָה,
אֲלֵא עֲצָם כְּשִׁעְרָה. רַבֵּעַ עֲצָמוֹת שְׁנִידָקֻדְקוֹ וְאִין בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד
עֲצָם כְּשִׁעְרָה, רַבִּי שְׁמַעוֹן מְטִהֵר, וְחֲכָמִים מְטַמְּאִין. אֲבָר מִן הַחַי
שְׁנִיחֶלֶק לְשָׁנִים, טְהוֹר. רַבִּי יוֹסִי מְטַמָּא. וּמוֹדָה שָׂאֵם נִטְלָה חֲצָאִים
שֶׁהוּא טְהוֹר: